

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 17 dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek ⁽¹⁾ znajduje zastosowanie, w sytuacji gdy rozwiązanie umowy przedstawicielstwa handlowego następuje w uzgodnionym w tejże umowie okresie próbnym?

⁽¹⁾ Dz.U. L 382, s. 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif de Lille (Francja) w dniu 15 grudnia 2016 r. – Adil Hassan/Préfet du Pas-de-Calais

(Sprawa C-647/16)

(2017/C 070/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Lille

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Adil Hassan

Strona pozwana: Préfet du Pas-de-Calais

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. ⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie temu, aby właściwe organy państwa członkowskiego występującego do innego państwa członkowskiego, uznawanego przez występujące państwo za państwo właściwe na podstawie kryteriów określonych w rozporządzeniu, z wnioskiem o przejęcie lub wtórne przejęcie obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który wystąpił z wnioskiem o przyznanie mu ochrony międzynarodowej, w przedmiocie którego nie wydano jeszcze ostatecznego rozstrzygnięcia lub innej osoby, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. c) lub d) rozporządzenia wydało decyzję o przekazaniu oraz doręczyło ją zainteresowanemu przed zaakceptowaniem wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie przez państwo, do którego wniosek jest kierowany?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. L 180, s. 31).

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-668/16)

(2017/C 070/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, A. C. Becker, D. Kukovec, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o następujące orzeczenie:

Republika Federalna Niemiec uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy 2006/40/WE⁽¹⁾ (dyrektywy w sprawie systemów klimatyzacji) i dyrektywy 2007/46/WE⁽²⁾ (dyrektywy ramowej) przez to, że:

- nie przyjęła środków niezbędnych do przywrócenia zgodności pojazdów typów 246, 176 i 117 z ich typami homologowanymi (art. 12 i 30 dyrektywy ramowej);
- nie przyjęła środków niezbędnych do wprowadzenia w życie sankcji (art. 46 w związku z art. 5 i 18 dyrektywy ramowej) oraz
- uwzględniła w dniu 17 maja 2013 r. wniosek złożony przez Daimler AG o rozszerzenie istniejącego typu pojazdu 245G o pojazdy, dla których wcześniej udzielono homologacji typu, do której mają zastosowanie nowe wymogi dyrektywy w sprawie systemów klimatyzacji, obchodząc w ten sposób tę dyrektywę.

Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 12 dyrektywy ramowej i załącznikiem X do niej państwa członkowskie są zobowiązane w razie niezachowania zgodności produkcji do przyjęcia środków niezbędnych dla zagwarantowania, by produkowane pojazdy odpowiadały homologowanemu typowi. Również na podstawie art. 30 dyrektywy ramowej w wypadku niezgodności nowych pojazdów z typem homologowanym należy przyjąć środki niezbędne do przywrócenia zgodności. Produkcja i gotowe nowe pojazdy określonych typów pojazdów firmy Daimler AG są niezgodne z typami homologowanymi w zakresie zastosowania określonego środka chłodzącego. Władze niemieckie z naruszeniem art. 12 i 30 dyrektywy ramowej nie przyjęły działań niezbędnych do przywrócenia zgodności.

Ponadto władze niemieckie naruszyły art. 46 dyrektywy ramowej przez to, że nie zastosowały sankcji za popełnione przez Daimler AG naruszenia art. 5 ust. 1 i art. 18 dyrektywy ramowej.

W końcu władze niemieckie dopuściły się obejścia dyrektywy w sprawie systemów klimatyzacji poprzez rozszerzenie w niedopuszczalny sposób starszego typu pojazdów o wyżej wymienione typy pojazdów.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotycząca emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 70/156/EWG (Dz.U. L 161, s. 12).

⁽²⁾ Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 263, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania)
w dniu 30 grudnia 2016 r. — BEI ApS/Skatteministeriet**

(Sprawa C-682/16)

(2017/C 070/19)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Vestre Landsret